

عنوان مقاله:

ارتباط عناصر ک م مصرف با برخی خصوصیات خاک و لندفرم در اراضی آهکی دشت گلپایگان

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 30، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجتبی فتحی - مربی پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

احمد لندی - استاد دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز

محمد طهرانی - دانشیار موسسه تحقیقات خاک و آب، کرج

خلاصه مقاله:

خاک مهم ترین منبع تغذیه گیاه است و هر گونه کمبود یا بیشبود عناصر غذایی در خاک، رشد گیاه را محدود خواهد کرد. بنابراین درک عوامل موثر بر توزیع عناصر غذایی، برای مدیریت خاک و کاربرد صحیح کودها ضروری است. به منظور بررسی و تعیین فراهمی آهن، منگنز، روی و مس در 98 نمونه از خاک های آهکی دشت گلپایگان و ارتباط آن با ویژگی های اصلی خاک و لندفرم این پژوهش انجام شد. بر اساس نتایج دامنه تغییرات میزان عناصر آهن، منگنز، روی و مس قابل عصاره گیری با DTPA بترتیب 6/46-، 1/04-، 19/82-، 2/24-، 0/02، 2/38-، 0/16 میلی گرم در کیلوگرم بود. کمبود آهن بیشترین گسترش را در منطقه مطالعاتی داشت. سمیت عناصر در هیچ یک از نمونه ها مشاهده نگردید. همبستگی معنی داری بین میزان قابل جذب عناصر و برخی ویژگی های اندازه گیری شده خاک از قبیل بافت، میزان مواد آلی و آهک وجود داشت. آهکی بودن خاک ها و پایین بودن ماده آلی از مهم ترین عوامل موثر بر کمبود عناصر کم مصرف در منطقه است. بین مقدار قابل جذب آهن و منگنز و مس همبستگی مثبت مشاهده شد که می تواند به دلیل منشا زمین شناسی یکسان این عناصر در خاک ها باشد. به رغم شباهت مواد مادری روند متفاوت فرایندهای خاکساز و هوازگی بر میزان، گسترش و فراهم بودن عناصر کم مصرف تاثیر گذار بوده و واحدهای مختلف اراضی از نظر برخی عناصر تفاوت معنی دار نشان دادند. بیشترین مقدار عناصر ریزمغذی به جز در مورد منگنز در خاک های Torrifluvents وجود داشت. کمترین میزان روی و مس به ترتیب در واحدهای اراضی فلات و واریزه های بادبزی مشاهده و تفاوت آن با دشت های سیلابی و دامنه ای Entisols معنی دار گردید. میتوان گفت درجه متفاوت تکامل خاک از طریق تاثیر بر ویژگی های خاک چرخه عناصر ریزمغذی را تحت تاثیر قرار می دهد

کلمات کلیدی:

تکامل خاک، خاک های آهکی، فراهمی عناصر ریزمغذی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/666869>

